

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **R. P.**, zast. Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, zast. Mgr. Tomášem Zlesákem, advokátem, se sídlem Revoluční 1, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2010, č. j. 1 Ad 26/2010 - 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze usnesením ze dne 14. 6. 2010, č. j. 1 Ad 26/2010 - 8, ustanovil zástupkyni žalobkyně v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2008, č. j. MHMP 552274/2007, Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátku. V odůvodnění soud uvedl, že z předložených listin vyplývá, že žalobkyně nemá žádné vlastní příjmy ani majetek větší hodnoty. Vzhledem k tomu, že žaloba směřuje proti skutkovému i právnímu posouzení věci, dospěl soud k závěru, že ustanovení advokáta je třeba k ochraně práv žalobkyně. Podmínky pro ustanovení zástupce rozhodnutím soudu byly tudíž splněny. Toto usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 23. 6. 2010.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž namítala, že v textu odůvodnění vůbec není uvedeno, z jakých předložených listin vyplývá, že nemá žádné vlastní příjmy, případně osobní majetek větší hodnoty. Konstatovala, že není zřejmé, kdy ji soud požádal o vyplnění formuláře vzor 060 a k jakému období se vztahují informace o jejích majetkových poměrech. Zdůraznila, že v žádném případě nepodává kasační stížnost proti ustanovení právní zástupkyně Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové. Stěžovatelka dále podotkla, že pochybením soudkyně byla v době od 11. 2. 2008 do 23. 6. 2010 zkrácena na svém právu na právní zastoupení od začátku řízení. Uvedla, že není její vinou, že nemá finanční prostředky na zastoupení právním

zástupcem. Další tvrzení stěžovatelky obsažené v kasační stížnosti již s předmětem tohoto řízení nesouvisejí.

Městský soud v Praze přípisem ze dne 2. 7. 2010, č. j. 1 Ad 26/2010 - 46, stěžovatelku vyzval, aby sdělila, zda její citované podání je kasační stížností proti usnesení ze dne 14. 6. 2010, č. j. 1 Ad 26/2010 - 8, a zda má být věc předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu. Soud doplnil, že při rozhodování o ustanovení právního zástupce vycházel z vyplněného potvrzení, které je založeno pod sp. zn. 1 Ad 5/2010 a ze kterého vyplývá, že stěžovatelka splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků. Poukázal rovněž na možnost rozhodnutí o ustanovení zástupce zrušit, došlo-li ke změně poměrů stěžovatelky.

V doplnění kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že předpokládá, že její kasační stížnost bude předložena Nejvyššímu správnímu soudu. Namítala, že věc sp. zn. 1 Ad 5/2010 se týká jiného správního rozhodnutí, a poukázala na prodlevu mezi podáním žaloby a ustanovením zástupce. Podle názoru stěžovatelky by se mělo osvobození od soudních poplatků odvíjet od situace v době podání žádosti, nikoli v době rozhodnutí soudu. Administrativní pochybení soudu spatřovala stěžovatelka v tom, že nejprve došlo k duplicitě spisových značek a následně k jejich rozhojnění „na celou houšť“, ve které se nevyzná.

Dne 24. 9. 2010 předložil Městský soud v Praze spis Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Podle § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému takovému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak.* Podle § 104 odst. 2 s. ř. s. *kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřípustná.*

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost stěžovatelky a dospěl k závěru, že je nepřípustná.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *za nepřípustnou kasační stížnost ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s. je nutno považovat všechny případy, kdy by i případný úspěch stěžovatele v řízení před Nejvyšším správním soudem nemohl vést v konečném důsledku ke změně v jeho právním postavení. Nepřípustnou je tedy především kasační stížnost, která nenapadá správnost výroku rozhodnutí krajského soudu, bez ohledu na to, zda brojí jen proti jeho důvodům nebo namítá-li existenci jiných kasačních důvodů, podřaditelných pod případy uvedené v § 103 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2007, č. j. 1 Afs 57/2006 - 70, www.nssoud.cz). Podobně v usnesení ze dne 13. 11. 2003, č. j. 2 Ads 57/2003 - 48, Nejvyšší správní soud vyslovil, že kasační stížností směřující jen proti důvodům rozhodnutí (§ 104 odst. 2 s. ř. s.) je třeba rozumět stížnost, která směřuje toliko proti odůvodnění rozhodnutí soudu a nenapadá výrok tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost směřující*

proti výroku o nákladech řízení však směřuje proti části výroku rozhodnutí soudu, a to i s touto odpovídající argumentací.

Z obsahu kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatelka nezpochybňuje výrok napadeného usnesení, když výslovně uvádí, že v žádném případě nepodává kasační stížnost proti ustanovení právní zástupkyně Mgr. Dagmar Rezkové Dřímlové. Námitky uplatněné stěžovatelkou směřují pouze proti odůvodnění, aniž by zpochybňovaly závěr soudu, že podmínky pro ustanovení zástupce z řad advokátů byly splněny. Kasační stížnost je tudíž nepřipustná.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný.*

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatelky proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 6. 2010, č. j. 1 Ad 26/2010 - 8, podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl jako nepřipustnou ve smyslu § 104 odst. 2 s. ř. s.

Nad rámec potřebného odůvodnění Nejvyšší správní soud dodává, že splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků a pro ustanovení zástupce z řad advokátů musí soud zkoumat vždy k okamžiku, kdy o této otázce rozhoduje. Toto pravidlo zcela zřetelně plyne mimo jiné z ustanovení § 36 odst. 3 věta třetí s. ř. s., podle kterého [soud] *přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.* Citované ustanovení odráží skutečnost, že poměry účastníka řízení jsou proměnlivou veličinou a soud by je měl zkoumat nejen v okamžiku rozhodování o žádosti o osvobození od soudních poplatků nebo o návrhu na ustanovení zástupce, ale také kdykoliv později, objeví-li se indicie, že se poměry účastníka změnily, nebo že byly v minulosti zjištěny nesprávně. Rozhodně však nelze souhlasit s tvrzením stěžovatelky, že by soud měl vycházet z jejích majetkových poměrů v době podání žádosti.

K dosavadnímu průběhu řízení a změnám spisových značek Nejvyšší správní soud uvádí, že je mu z jeho úřední činnosti známo, že stěžovatelka podala žalobu elektronicky bez elektronického podpisu dne 11. 2. 2008. Toto podání Městský soud v Praze usnesením ze dne 3. 7. 2008, č. j. 1 Cad 16/2008 - 22, odmítl s odůvodněním, že žaloba nebyla ve lhůtě stanovené v § 37 odst. 2 s. ř. s. potvrzena písemným podáním shodného obsahu. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 12. 2009, č. j. 4 Ads 160/2008 - 174, předmětné usnesení zrušil, neboť zjistil, že stěžovatelka podmínky § 37 odst. 2 s. ř. s. splnila, avšak její potvrzující písemné podání stejného obsahu soud chybně zaevidoval pod novou spisovou značku. Tím vznikla stěžovatelkou zmiňovaná duplicita, kterou následně Městský soud v Praze usnesením ze dne 15. 4. 2010, č. j. 4 Cad 113/2009 - 73, odstranil, když později zapsané podání odmítl z důvodu překážky litispendence. Věc původně vedená pod sp. zn. 1 Cad 16/2008 dostala po zrušení usnesení o odmítnutí žaloby novou spisovou značku 1 Ad 10/2010. Stěžovatelka podala předmětnou žalobu proti osmi samostatným rozhodnutím žalovaného, proto Městský soud v Praze následně podle § 39 odst. 2 s. ř. s. vyloučil k samostatnému projednání žaloby směřující proti jednotlivým rozhodnutím žalovaného tak, aby žaloba proti každému z nich byla projednána samostatně.

Popsaný postup soudů v této věci měl za následek, že stěžovatelce byla zástupkyně z řad advokátů ustanovena až usnesením ze dne 14. 6. 2010, ačkoliv žalobu stěžovatelka podala dne 11. 2. 2008. Tato skutečnost však nemá za následek porušení práva stěžovatelky na právní zastoupení od počátku řízení, neboť stěžovatelka již v žalobě požádala o ustanovení zástupce, a proto podle § 35 odst. 8 poslední věta s. ř. s. do právní moci rozhodnutí o tomto návrhu neběžela lhůta pro podání žaloby. Stěžovatelka tak nemohla být pozdním ustanovením zástupce zkrácena na svých procesních právech.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu